

Muhterem Tayyar Altıkulaç Hoca'nın Dikkatine;

12.11.2018

Müsaade ve müsamahanızı umarak, konuya girmeden önce, birkaç cümle ile kendimi tanıtmakta fayda görüyorum.

1956 Trabzon/OF doğumluyum. Hafızlıktan sonra H.M.Rüştü Aşıkkutlu Hoca'dan talim ve Arapça eğitimi aldım. 1975 Fatih İHL, 1979 İst. Y.İ.E mezunuyum. 1986'da Mekke Üniversitesinde Yüksek Lisansımı bitirdim. Hiçbir dini cemaat ve meşrebe intisabım olmadı, politikanın aktif taraftarı bile olmadım. 1975-80 yılları arasında Diyanet İşleri Başkanlığında İmamlık ve müftülük yaptım. Hiçbir kişi ve kuruma karşı takıntım yoktur; reaksiyoner olmak yerine aksiyoner olmayı tercih ettim, ederim.

Muhterem Hocam

Uzun yıllar Mekke'de kalmış olmam (1980-2018) sebebiyle çok seçkin kişi ve âlimlerle tanışma ve müzakere imkânı buldum; değişik kesimlerden değişik insanları misafir ettim. Hata ve yanlışlara şahit olduğum zaman düzeltmeden rahat edemeyen bir kişiliğim var. 1980'li yılların sonlarında ve 90'lı yıllarda muhterem Hayreddin Karaman ve Bekir Topaloğlu Hocalarımı da birkaç defa misafir etmek nasip olmuştu.

1986-87 yıllarında benimde içinde olduğum bir gurup arkadaşla (içlerinde şu anda ilahiyat dekanı ve öğretim üyesi olan arkadaşlar da var.) Şevval Hilalini görmüş, bu yılların birinde Türkiye'nin iki gün sonra bayram yapmasına bir mana veremediğimi Hayreddin Karaman Hocamıza anlatmıştım. Hocamız bu konularda teknik bilgisinin yeterli olmadığını, bir şey söyleyemeyeceğini, Tayyar Bey'in ekibinden ve o zaman İslam Ansiklopedisinde çalışan Arif Hikmet Bey'le beni buluşturup konuşmamı sağlayabileceğini, görüş ve tespitlerimi ona kabul ettirmem halinde itibar göreceğini söyledi ve konuyu kapattık. Yıllar sonra, iki binli yıllarda bir vesile ile Hayreddin Karaman Hocamızla görüştüm ve beni Arif Hikmet Bey'le buluşturdu; tafsilatlı olarak görüştüm.

Merhum Arif Hikmet Bey konuyu benden dinledikten sonra " Evet 1986 ve 1987 yıllarında biz hata yaptık. İslam dünyası ile iki günlük fark yaşadığımız yılda hatamızı fark etmiş ve Tayyar Bey'e bizzat bildirmiştim. Konuyu kamuoyuna mal etmeden kapatmayı tercih etti" mealinde bilgiler verince, bu durumu Hayreddin Karaman Hocamıza ilettim. Bana "Tayyar Bey ile konuşup size bilgi vereyim" demesine, aradan geçen yıllar boyunca birkaç kez hatırlatmama rağmen bana net bilgi vermekten kaçınmayı tercih etti. Konu ile ilgili yazışmalarımızı "tahirzade@gmail.com" mail adresinize de göndermiştim. Sizden de bir cevap alamadım.

07.11.2018 tarihinde " Mavera" daki programda soruyu tekrar hatırlattım; yine açıklığa kavuşturmadınız. Hayreddin Karaman Hocamızın ve sizin hatıratınızı satır satır okumuş notlar almış bir kardeşiniz olarak, mülahazalarımı Hayreddin Karaman Hocamıza yazdım ve müzakere ettik. Size de yazmaya niyet etmiş ve başlamış olmama rağmen o zaman yeni öğrendiğim bir husus sebebiyle, sizleri üzebilirim endişesi yüzünden vazgeçtim. Hatıralarınızda ciddiye alınabilecek hiçbir hatanızı gündeme getirmemiş olmanızın dikkat çekici olduğunu Hayreddin Karaman Hocamıza yazdım. Hatıratlar ayna gibi olmalıdır; güzelleme, idealize etmeyi kabul etmez. Aksi halde hatırat olmaktan çıkar; bunu sizlerde bilirsiniz. Sizden ricam şu sorumu net ve açık şekilde cevaplayarak tarihe not düşmenizdir.

1986-87 yıllarında Şevval Hilali'nin görüldüğünü Arif Hikmet Bey size söylediği halde, sebep ne olursa olsun, hatta makul sebeplerle bile olsa bu iki yıldan birinde bir gün, diğerinde iki gün, müslümanların bayram günü oruç tutmalarına göz yummak zorunda kaldınız mı? Evet demeniz halinde sebebini anlatmanızı arzu ederim. Hayır demeniz halinde, sizin ekibinizden ve bu konuda uzmanlığını defalarca teyit etmiş olduğunuz Arif Hikmet Bey'in bana ve başka bir arkadaşımıza da söylediklerini nasıl yorumluyorsunuz? (Konunun ayrıntılarını dinlemek isterseniz arz edebilirim.) Şevval hilalini, beş altı arkadaşla beraber zikrettiğim yıllarda görmüş olmamızı nasıl izah edersiniz? Selam ve hürmetlerimizi arz eder, Allah'a emanet olmanızı dilerim.

Ahmet Ziya İbrahimoglu

05327337766

aziyaibrahimoglu@gmail.com

Muhterem Ahmet Ziya Bey, selâmün aleyküm.

12.11.2018 tarihli mektubunuzu aldım. On yıl önce de 23.08.2008 tarihini taşıyan bir mektubunuzu almış, ancak üslubu epeyce problemlili olduğu için cevap vermeyi uygun görmemiştim.

İlk ve bu ikinci mektubunuzdaki iddialarınızı başka vesilelerle de gündeme getirdiğiniz oldu. “Tarihe bir not ve şahitlik görevim...” başlığı ile 25 Ağustos 2008 tarihli Milli Gazete ’de “din şovmenlerine karşı dikkatli olunmasının gereğine” de vurgu yapan bir açıklamanıza yer verildi. Bu açıklamanız üzerine bazı köşe yazıları yazıldı. “Diyaret’te tarihi Ramazan skandalı”, “Diyaret İşleri Başkanlığı’nın 22 yıldır gizlediği hata ne?” gibi başlıklarla gazetelerde manşetler veya başlıklar atıldığı da oldu. Bu yayınlardan on yıl sonra bugün yine aynı şahitlik görevinizi tekrarlamaya neden ihtiyaç duyduğunuzu anlamadım. Ancak bu son mektubunuzdaki nazik üslubunuzu görmezden gelemezdim. Onun için size şu hususları özetle hatırlatmayı uygun gördüm:

Mektubunuzun 3. paragrafında 1986-87 yıllarında bir gurup arkadaşınızla hilâl gözlediğini ve size göre rü’yet sabit olduğu halde Türkiye’de bayramın iki gün sonra idrak edildiğini iddia ediyorsunuz. 4. paragrafta ise merhum Arif Bey’in “Evet 2006 ve 2007 yıllarında biz hata yaptık. İslam dünyası ile iki günlük fark yaşadığımız yılda hatamızı fark etmiş ve Tayyar Bey’e bizzat bildirmiştim. Konuyu kamuoyuna mal etmeden kapatmayı tercih etti” dediğini naklediyorsunuz.

1. Siz 1986 ve 1987’den söz ediyorsunuz, Arif Bey hatanın 2006 ve 2007 yıllarında yaşandığını söylüyor. Buna göre dört defa hatalı uygulama yapılmış. Arif Bey de 20 yıl önce (1986’da) emekliye ayrılmış olan Altıkulaç’ı 2006 ve 2007 yıllarında uyarılmış, o da “karıştırma bu işi” gibi bir cevapla uyarıya karşı çıkmış, bunlar mümkün şeyler mi? Şu veya bu yıllar için mademki Arif Bey’den böyle bir bilgi aldınız, onunla görüştükten sonra konunun doğrudan ilgilisi olan Altıkulaç’la görüşüp işin esasını öğrenmeniz gerekmez mi idi? Konunun dolaylı ilgilisi olan Hayreddin Bey’le görüşüyorsunuz da doğrudan ilgilisi ile görüşmemenizin bir açıklaması olabilir mi? Böyle yapsaydınız bugün bir mevtanın şehadetine başvurmak zorunda kalmaz, işin esasını bizzat ilgisinden öğrenmiş olurdunuz. Bütün bunlardan sonra belirtmek isterim ki:

a) Sizin hilal gözlediğiniz 1987 yılı ile Ramazan ayı ve bayramı ile benim ilgim yoktur (1 Ramazan/29 Nisan 1987). Çünkü ben bu tarihten 5-6 ay önce 10 Kasım 1986'da emekliye ayrılmıştım. 1986'ya gelince, her yıl olduğu gibi 1986 yılı için de kameri aybaşlarının tesbiti ile görevli Uluslar Arası Takvim Komisyonu Ankara'da toplanmış, Rü'yet-i Hilal Konferansı kararlarında belirtilen kriterlere göre kameri aybaşlarına dair listeyi inceleyip onaylamış ve bu karar Diyanet tarafından bütün İslâm dünyasına gönderilmiştir. Bu toplantının hazırlık çalışmaları da Arif Bey tarafından yapılmış, toplantının raportörlüğü yine onun tarafından yerine getirilmiştir.

b) Biraz önce de belirttiğim gibi 2006 ve 2007 yıllarına dair iddiaların benimle hiçbir şekilde ilgisi olmayacağı izahtan vârestedir.

2. a) 1979 ile 1986 yılları arasındaki dönemde Ramazan ve bayram ilanlarımızla ilgili olarak herhangi bir İslâm coğrafyasından Uluslar Arası Takvim Komisyonu'nun tesbitlerinin yanlış olduğuna dair hiçbir duyum ve uyarı alınmamıştır. Ancak benden sonraki Sayın Diyanet İşleri Başkanı Uluslar Arası Takvim Komisyonu'nu toplamaya gerek görmemiş, bu komisyon bir daha toplanmamıştır.

b)1979'dan itibaren ben emekliye ayrılıncaya kadar Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından Ramazan ayı ve bayramı öncesi günlerde Antalya Beydağı, Kayseri Erciyes, Ankara Elmadağ, İzmir Karaburun gibi yerlerde il müftülerimizin başkanlığındaki heyetler tarafından rü'yet yapılmış, bu çalışmalar halka da duyurularak arzu edenlerin katılımına imkân sağlanmıştır. Bunlardan birine bizzat benim katıldığım da olmuştur. Ama hiçbir yerden hesaptan farklı bilgi alınmamış, hesap ve rü'yet bilgileri birbirini teyit etmiştir.

b) Arif Bey sizin naklettiğiniz gibi bir yanlışlıktan söz edecek, ben böyle bir görüşmeyi hatırlamayacağım ve "kapat bu işi" diyeceğim, öyle mi? Bu bana en büyük bühân olur. Hasta yatağındaki Arif Bey neyi nasıl söyledi ve siz neyi nasıl anladınız, onu bilemem. Son yıllarında bedenî ve zihnî sorunlar yaşamış bir zat. Gerçekten böyle bir şey söylemiş mi, yoksa yanlış bir anlama mı söz konusu, bir şey söylemek zor. Ama merhumla aramızda asla böyle bir görüşme olmamıştır. Olamazdı da. Olsaydı, bunu sizden başka bilen pek çok kişi olurdu. Burada milletten gizlenecek bir şey de yoktur. Bir yanlışlık olmuşsa bu derhal açıklanır, telafisinin şekli ne ise topluma gösterilir ve mesele kapanır. Nitekim Rü'yet konferansı kararlarına aykırı olan 1979 yılı takvimlerimizdeki tesbite rağmen bayramı bir gün önce ilan eden ben değil mi idim? Nitekim 18 Temmuz 1979 günü basın mensupları önünde aynen şunları söylemiştim:

"1979 yılı takvimlerinde 1 Ramazanın 26 Temmuz 1979 olarak gösterildiğini biliyorsunuz. Ancak, Rü'yet-i Hilâl Konferansı kararları uyarınca yine İstanbul'da toplanan ve 1980 yılının kameri aybaşlarını belirlemekle görevlendirilen İslâm Ülkeleri Takvim Komisyonu 1979 yılının Ramazan, Şevval ve Zilhicce hilâlleri ile ilgili hesapları da gözden geçirmiş, konferans kararlarında ortaya konan dinî ve astronomik kriterlerin ışığında Ramazan orucuna 25 Temmuz 1979 Çarşamba günü başlamamız gerektiğini ortaya koymuştur"¹.

3. 1987'den itibaren Diyanet'in konumuzla ilgili uygulamalarının sorumluluğu elbette bana ait olmamakla birlikte Başkanlığın bu konudaki uygulamalarında herhangi bir yanlışlığın olmadığı kanaatini taşıyorum. Görüyorum ki, merhum Arif Bey'den sonra da Başkanlık'ta bu meselelere vukufu olan ilim ve fen adamları mevcuttur. İnsan hatadan beri değilse de onların bu meseleler üzerinde gerekli hassasiyeti gösterdiklerini biliyor ve hatta zaman zaman şahit oluyorum.

4. Bana göre bu konuda yapılacak en önemli yanlışlık, yanlışlığı düzeltiyorum derken daha büyük yanlışlığa sebep olmaktır. O da gereksiz tartışmalarla milletin huzurunu ve birliğini bozmaktır. Mâvera konuşmamı dinlediğinize göre orada yaptığım bir açıklama dikkatinizi çekmiş olmalıdır. Ben o konuşmamda bir hatamızı anlattım, Suudîler bize göre kesinlikle bir gün önce bayram yaparken biz beş kişi Mekke’de oruç tuttuğumuzu, yani bu mukaddes beldede müslümanlar bayram yaparken -bayram açıklaması yanlış da olsa- o gün oruç tutmanın yanlış olduğunu açıkladım. Yanlış da olsa içinde yaşadığımız topluma böyle bir bayram gününde muhalefetin doğru olmadığını söylemeye çalıştım. Unutmayalım ki, rü’yet ve hesap, her ikisi de gaye değil vasıtalar, bizi birliğe götüren araçlardır. Bu meselede asıl gaye, ihtilâf-ı metâlî’ye (اختلاف المطالع) itibar ediyor olsak da müslümanların dinî birliği ve huzurudur.

Benim bu açıklamalarımı okuyanların, sizin yukarıda sözü edilen “iddiarınızın gerçek dışı olduğunu ileri sürdüğüm” sonucunu çıkaracaklarının farkındayım. Rü’yet tartışmalarına yıllarını vermiş ve bu tartışmaların hemen her safhasının hafızı olmuş biri olarak sizi hoşnut edecek teviller yapabilmeyi çok isterdim. Ama olmadı. Belki bunu siz yapabilirsiniz. Allah’a emanet olunuz. **14.11.2018**

Dr. Tayyar Altıkulaç

Tel: 0505 777 34 08

e-mail: tahirizade@gmail.com

¹ Size bu basın açıklama metninin tamamını ekli olarak gönderiyorum.

Değerli Basın Mensupları

Hepinize hoş geldiniz diyor, teşekkürlerimi sunuyorum.

Bildiğiniz gibi her yıl Ramazan ayı yaklaşırken oruca hangi gün başlanacağı konusu kamuoyunca geniş tartışmalara yol açar, millet imiz için büyük huzursuzluklara neden olurdu.

Gördüğünüz gibi Ramazan ayı çok yaklaşmış olmasına rağmen bu yıl bu konuda gerek kamuoyunda, gerekse basınımızda sevindirici bir sessizlik vardır. Bunun nedeni hiç şüphesiz 27-30 Kasım 1978 tarihlerinde İstanbul'da yapılan ve çeşitli İslâm ülkelerinden 40'dan çok din ve astronomi aliminin katılması ile gerçekleştirilen Rü'yet-i Hilâl Konferansı kararlarının, büyük milletimizi ferahlatıcı etkisidir.

1979 yılı takvimlerinde 1 Ramazanın 26 Temmuz 1979 olarak gösterildiğini biliyorsunuz. Ancak, Rü'yet-i Hilâl Konferansı kararları uyarınca yine İstanbul'da toplanan ve 1980 yılının Kameri aybaşlarını belirlemekle görevlendirilen İslâm Ülkeleri Takvim Komisyonu 1979 yılının Ramazan, Cevval ve Zilhicce hilâlleri ile ilgili hesapları da gözden geçirmiş, konferans kararlarında ortaya konan dini ve astronomik kriterlerin ışığında Ramazan orucuna 25 Temmuz 1979 Çarşamba günü başlamamız gerektiğini ortaya koymuştur.

Aslında 24 Temmuz akşamı Ramazan hilâli ülkemizin hiçbir yerinde görülmeyecektir. Hatta en batıdaki İslâm ülkesi olan Fas'ta bile görülmeyecektir. Ancak Türkiye saati ile 21.10'da (yani Türkiye'de ve meselâ Ankara'da güneş battıktan 53 dakika sonra) Türkiye'ye ve diğer İslâm ülkelerine göre güneşin daha geç battığı batı Afrika sahillerinde görülebilecek ve görme olayı batıya gittikçe rahatlayacak devam edecektir. (Tikemizde ve bütün İslâm dünyasında da bu rü'yete itibar edilerek 25 Temmuz günü oruca başlanacaktır.

Ramazana bir gün erken başlayacağınız için, buna bağlı olarak Kadir gecesini de bir gün önce kutlanacaktır» Ramazan ve Kurban bayramlarının tarihlerinde takvimlerimize göre bir değişiklik olmayacaktır.

Asırlardır sürgelen ve bütün Müslüman toplumların huzursuzluğuna yol açan bir ayrılığın inşaallah sona ermiş olmasından ve bütün İslâm dünyasının aynı gün oruca başlamaya hazırlanmasından duyduğumuz mutluluk sonsuzdur. Büyük milletimize ve bütün İslâm dünyasına hayırlı olmasını diler, hepinize saygılar ve sevgiler sunarım. 18 Temmuz 1979

Tayyar ALTIKULAÇ

Diyanet İşleri Başkanı

Muhterem Tayyar Altıkulaç Hoca'nın Dikkatine;

Vealeykümüsselam ve Rahmetullahi ve Beraketühu

Öncelikle nezaket gösterip mektubuma cevap yazmış olmanız sebebiyle teşekkür ediyorum. Önceki mektubumun başında kendimle ilgili bilgi verişim muhtemel yanlış anlaşılmalara fırsat vermemek içindi. Buna rağmen önceki yıllardan kalmış "yanlış anlaşılardan kaynaklı olabileceğini zannettiğim" konuları dikkate alamamış olduğumu fark ettim.

Muhterem Hocam

Acizane, beni tanıyanların şahadet edeceğine inandığım, sözünü muhatabına direk söyleme, cevabını görüp dinlemeden hüküm vermeme, politik ve dini meşrep taassubu ile hareket etmeme, dedikodu türü haberlere dayanarak yazmama, kınayanların kınamasından korkmadan inandığını söyleme, çıkar ve menfaat hesaplarına girmeme, hoş ve şirin görünme maksadı ile hareket etmeme konularında hassasiyet göstermeye gayret ederim. 15 sene Müsiad tahkim komisyonu başkanlığı yaptım. Uzlaştırıcı, anlaşmacı bir yapım vardır. Asla yalan söylemediğim gibi şüphe ile de kimseyi suçlamamaya gayret ve itina gösteririm. Aksini duyan veya bilen olur; somut delile dayandırırorsa, suçumu ve cezasını kabul eder gereğine de razı olur; tereddütsüz uygularım. Cevabı yazınızın ilk sayfası, size karşı muhalif, şartlanmış kabul ettiğiniz bir kişiye yazılmış cevap gibi kaleme alındığı intibainı verdi bana... Bu girişten sonra yazma lütfunda bulunduğunuz açıklamanızı değerlendirmek isterim.

1.OLARAK; "Tarih'e bir not ve şahitlik görevim" yazısı bana ait olmakla birlikte basına yansması ve oradaki değerlendirmelerin hiç birinin şahsımla bir alakası yoktur. Basına yansmasına yıllar sonra muttali olmuşumdur. Bu yazımı sadece Hayreddin Karaman Hocamız ve birkaç arkadaşım ile paylaşmış ve değerlendirdim. Bunların sayısı da 15-20 kişiyi geçmez. Bunlardan sadece bir tanesi İlahiyat hocası ve yazar olması sebebiyle makale konusu yaptığını biliyorum. Basına yansması da o kanalla olmuş olabilir.

2.OLARAK; Arif Hikmet Bey ile görüşme yaptığım yıllarda sürekli yurtdışında ikamet etmem sebebiyle sizin mail adresinizi veya telefonunuzu elde etme imkanımın zor olması, Hayreddin Karaman Hocamız ile olan birlikteliğinizi bilmem, yanlış anlaşılmalara fırsat vermeyecek şekilde size konuyu aktaracağına ve beraber değerlendirme yaparak bana sonuç bildirmesinin daha doğru olacağına inanmıştım. Çünkü siz beni yakından tanımıyorsunuz. Şuanda bile tespitlerime şüphe ve tereddütle yaklaşıyorsunuz.

3.OLARAK; Ru'yeti Hilal Konusu, benim özellikle takip ederek, birilerinin açığını veya yanlışını bulmak için üzerinde durduğum bir konu değildir. Suudi Arabistan Diyanet işleri teşkilatı kabul edebileceğimiz kurumun başındaki kişilerle komşuluk yapma fırsatım olduğu için oradaki uygulamanın da iç yüzünü ve şeklini öğrenme fırsatım olması sebebiyle onları savunmak gibi bir derdim de hiç olmamıştır.

4.OLARAK; Suudi Arabistan'da 40 seneden beri oturma iznim olmasına rağmen sadece 1986 ve 87 yıllarında Şevval Hilalini bizim görme imkanımız olmuştur. Suudi Arabistan yetkililerin uygulamasında Ramazan'ın fiilen 28 gün olarak yaşandığına, baştan bir günü kaza etmemiz çağrısında bulunmak zorunda kaldıklarına bile şahit oldum.

5.OLARAK; Ru'yeti Hilal konusunu ilk defa, kendimiz Hilali gördüğümüz 1986 yıllarından sonra gündemimize alarak Hayreddin Karaman Hocamızla Cebel-i Nur'a çıkışımız esnasında görüşüp konuştuk. Onun yönlendirmesi ile Arif Hikmet Bey'le görüşüp bilgi alma ihtiyacı hissettim. Arif Hikmet Bey'i 80'li yılların sonlarında veya 90'lı yılların başında ziyaret ettiğimizde İslam Ansiklopedisinde, İSAM' da çalışıyordu. Başında olduğunuz kurumda mesai arkadaşınız olduğu yıllarda gerçekleşmiş bir ziyaretir.

6.OLARAK; önceki yazımın 3. paragrafında Hilali gördüğümüz yılları 1986-87 olarak belirttiğim halde 4. Paragrafta, Arif Hikmet Bey'e atıfla "Evet 2006 ve 2007 yıllarında biz hata yaptık" ifadesindeki maddi tarih hatası, yazının bütünü dikkate alındığı ve 2006 ve 2007 yılları, sizin görevden ayrılışınızın üzerinden on yıl geçmiş olması ile beraber değerlendirildiğinde kolaylıkla fark edilebilecek, üzerinde durmaya değmez basit bir maddi hata değil midir?

Sizin gibi tecrübeli, iyi bir organizatör ve teşkilatçı Hocamızın böyle bir hata üzerinde durma ihtiyacı hissetmesini beklemezdim. Bu hatanın sebebi de, yazılarımı elle yazmayı tercih edip çocuklarım kanalıyla bilgisayara aktarmamdır. Buna rağmen sizi gereksiz şekilde yormuş olmamız sebebiyle özür diliyorum. Hata maddi bir hata olup doğrusunu 1986 ve 1987 olarak düzeltmenizi ve not almanızı rica ediyorum.

7.OLARAK; merhum Arif Hikmet Bey sizinle beraber, İSAM' da çalışmaya devam ettiği yıllarda kendisi ile görüşmüş olmam, benim kendi talebimle değil, Hayreddin Karaman Hocamızın yönlendirmesiyle olmuştur. Görüşme sonunda kendilerine durumu gecikmeden bildirip sözünü yerine getirmesini talep ettiğim halde, size iletme, değerlendirip bana dönme vaadinde vaki gecikme olmuşsa bunun sebebinin ben bilemem; Hocamız bilir. Onun yönlendirmesinden önce ben Arif Hikmet Bey'i tanımadım. Tanıtın ve ona yönlendiren Hocamızı atlayıp sonucu direk size bildirmem olayın gelişme seyrine uygun kabul edilebilir mi?

8.OLARAK; "Buhtan" dan Allah'a sığınırım. Ben Arif Bey ile görüştüğüm en az 5-6 yıl sonra hastalanmış olabilir. Kesinlikle benim yanlış anlamam veya sizin aleyhinde olabilecek bir ifade kastı olmadı; samimi açık dürüst bir görüşme olduğuna dair kalben mutmain oldum. Randevuyu Hayreddin Karaman Hocamız aldığı için görüşme sonucunu ona da bildireceğimi biliyordu. Bu durumda yanıltıcı, kasta dayalı bir beyanda bulunma ihtimali olacağını zannetmiyorum. Böyle bir durumdan o da rahatsız olacağı, zarar göreceğini anlaması zor olmasa gerekir.

9.OLARAK Hayreddin Karaman Hocamızla "Hatıratı" üzerine yaptığımız yazışmalar esnasında bu konuyu tekrar gündeme getirip yazıştık. Bu yazışmaları sizin mail adresinize de yollamıştım. Bu yazışmaları yaptığımız yıl ise 2009 dur.

10.OLARAK sizin yaptığınız açıklamaları dikkate alarak, zihnimde oluşanları samimi olarak size ifade edebilirim.

a) 9 Haziran 1986, Ramazan Bayramınının 1.ci günü, sizin emekli olduğunuz tarih ise 10 Kasım 1986, Dolayısıyla bu yılın Ruye'ti Hilal konusu sizin görev dönemimize ait bir konu olması gerekmez mi? İslam dünyası ve Suudi Arabistan 07 Haziran 1986 C.tesi günü bayram yaparken, Türkiye 09 Haziran 1986 P.tesi günü, iki gün farkla, bayram yapmıştır. Bizim Türk öğrencileri olarak Hilal'i gördüğümüz yıllardan biri bu yıldır. Arif Hikmet Bey'e bu konuyu en az 3-4 defa teyit ettirerek yanlış anlamaya fırsat vermeme şuuru ile hareket ettiğimi, bu konuda, başka bir zamanda başka bir arkadaşımıza da (Bu konuda araştırma yapan bir arkadaşımız ve halen İlahiyat fakültesinde öğretim üyesi olarak görev yapıyor) benzer bilgiler vermesi ve teyit etmiş olması benim hatalı anlama ihtimalimi ortadan kaldırmaktadır.

Arif Hikmet Bey'i bir an için devre dışı kabul edip Mekke üniversitesinde yüksek lisans ve doktora yapan 4-5 Türk öğrencinin beraber şevval Hilalini görmüş olması sizin için hiç bir şey ifade etmiyor mu? (Hilali görenler arasında ben de varım; diğer iki arkadaş fıkıh, dördüncü arkadaş Akaid konusunda çalışan ve halen ilahiyat fakültelerinde idareci ve öğretim görevlisi olarak çalışmaya devam eden arkadaşlarımızdır..) Beşinci ismi şuanda hatırlayamadım.

b-) 1987 yılında sizin emekli olmanız, sizi maddi ve hukuki sorumluluktan kurtarabilir ama İslami ve Vicdani sorumluluktan kurtaracağından emin değilim. Çünkü sizin ekibiniz ve oluşturduğunuz sistemin hâkimiyeti devam ediyordu. Arif Hikmet Bey'in size bilgi vermesi sizin başkanlığınız esnasında olduğunu da söyleyemem; çünkü konuşmamızda böyle bir açıklık yok. Muhtemeldir ki emekliliğinizden sonra da olabilir. 1987 yılı ile ilgili de olabilir.

c-) Arif Hikmet Bey'in son yıllarda bedeni ve zihni sıkıntılar yaşadığını duydum fakat göremedim. Bizim görüştüğümüz yıllarda, diri ve sizlerin idaresindeki ISAM'da aktif olarak görev yapıyordu. Herhalde bu yıllarda da "zihni sıkıntılar yaşadığını" söylemezsiniz? Aksi halde beni onunla muhatap kılan Hocamıza da haksızlık etmiş olacağınız gibi sizin mesai arkadaşlarınız içinde "zihni sıkıntılar" yaşayanların olduğunu söylemiş duruma düşmüş olmaz mısınız ?

d-) Arif Hikmet Bey ISAM' da, mesai ekibiniz içerisinde, çalıştığı yıllarda ben konuyu gündeme getirdim. On yıl önceki yazımın size de ulaştığını teyit ettiğinize göre, Arif Hikmet Bey'den sorup teyit alma imkânınız yoktu diyebilir misiniz? "Mevtanın şehadetine başvurmak zorunda kalmak" tabi ki makul bir durum değil ama bu durum kesinlikle benden kaynaklanmıyor. Yanılmıyorsam Arif Hikmet Bey'in vefatı Nisan 2012 de olsa gerektir. Elbette bunu siz daha iyi bilirsiniz.

11.OLARAK; "Mavera" daki programda, Suudi Arabistan'daki hatanıza işaret etmeniz dikkatimden kaçmış değil. Ancak bu hata itirafınız, tenakuza düşmekten sizi kurtarıyor olmasından kaynaklandığını da, hatıratınızı okumuş herkes kolayca fark edebilir. Orada sizin yaptığınız itirafınız, Türkiye'de benzeri davranış sergileyenlere itirazınız ve tenkitiniz ile çelişmemek için de olabilir. Kaldı ki ben o davranışı, inandığı gibi yaşamak isteyen samimi insanlar için, zikre değer bir hata olarak da görmem.

Ben ise hatalarınızdan hiç bahsetmemenizi gündeme getirirken, "Nefsimize itirafı zor gelen hatalar" dan bahsetmemenizi kastettim. Bu düşüncemi Hayreddin Karaman Hocamıza da yazmıştım. Bu Kanaate varmam, sadece Ru'yeti Hilal konusundan kaynaklanmıyor. Bilakis hatıralarınızda yazdığınız bazı konular, benim de içinde yaşadığım bazı olayları, hususları da kapsaması, sizinle bire bir yaşadıklarım (sizin hatırlamanız mümkün olmadığı gibi, zikredilmesi yanlış anlamaya yol açabileceği için yazmıyorum.)Bu kanaatimi teyit ettiği için gündeme getirip yazdım. Şahsi konulara girmek yanlış anlamalara yol açabiliyor. Onun için onları yazmak yerine konuşmak daha doğru olur kanaatindeyim.

Resmi görevi meşguliyeti olan insanları ziyaret edip uzun uzuna konuşmak yerine, onlara yazmayı tercih etmemin sebebi, gereksiz meşgul etme vebaline girmemek içindir. Siz gerekli ve uygun bulursanız ziyaret edip istediğiniz ayrıntıyı size arz edebilirim.

Şimdi can alıcı soruya gelecek olursak "Neden hala bu işin üzerinde durma ihtiyacı duyuyoruz?" bunu Hayreddin Karaman Hocamız da bana sormuştu. Yazacaklarım bizi yanlış noktalara savurabilir endişesiyle o zaman bu sorunun cevabını yazmamıştım. 15 Temmuzda bazı gerçekleri gördükten sonra bu soruya vereceğim cevap daha kolay anlaşılabilir hale geldiği düşüncesiyle şimdi yazmakta bir mahsur görmüyorum.

İslam Dünyası ile ilgili projelerin senaryosunu genellikle İngilizler yazar; uygulamada çoğunlukla Amerika'ya başrolü oynatırlar; Yahudilerde finansını temin eder. Bu gerçeği konunun uzmanları her zaman dile getirdiği için yaygın olarak bilinen bu tespite sizin de aşına olduğunuzu zannediyorum. Çok ciddi kaynaklardan edindiğim bilgi, dinlediğim uzmanların teyidi ile şu kanaate vardım. **"İslam dünyasının aynı günde Ramazan ayına başlamaması, aynı günde Bayram yapmaması" bir İngiliz projesidir.** Bunu uygulamaya koyarken bazen Suudi Arabistan'a bazen de Türkiye'ye etki yaparak gerçekleştirilmesi değişik kanallarla sürdürülmüştür; sürdürülmeye de devam edecek gibi görünüyor. Bu işin başını Suudi Arabistan ve Türkiye çektiği için bu iki ülke üzerinde yoğunlaşma ihtiyacı duyuyorlar.

Ben "Komplo teorisyeni" veya "Hayalci" bir insan değilim; Arif Hikmet Bey'in bizimle paylaştığı bazı bilgiler de bunu teyit ediyor. Hayreddin Karaman Hocam bana "Arif Hikmet Bey, Tayyar Bey'in olduğu kadar bizimde bu konuda uzman kabul edip itibar ettiğimiz kişidir" dediği için onu ziyaret etmişim. Çok samimi bir görüşmemiz olmuştu. Benim bu görüşlerimi bilmediği halde beni teyit eden bilgileri paylaştı benimle. Aynı görüşleri, farklı zamanda, farklı kişilerle de paylaşmış olmasını ben yıllar sonra öğrenebildim. Bu konu da benim bilgilerim, kaderin önüme getirip öğrenmeme fırsat verdiği müşahhas ve somut bilgilerdir. 1986 ve 1987 yılları ile ilgili bilgilerimi Alman rasathane uzmanlarından da teyit etmişim. Sizin kabul etmemekte ısrarınızı yorumlamakta zorlandığımı da itiraf edeyim.

"Ayağınıza dolanmadığı için F.G. cemaati ile uğraşmamanız" ifadesi de bana ilginç geldi. Daha da ilginç, D.İ.B idari teşkilatı, ne kendi teşkilatındaki personel ile ne de Türk halkı ile "gönül bağı" oluşturmasına fırsat verilmemiş olmasıdır. İşte bu sebeptendir ki D.İ.B teşkilatının oluşturamadığı bu "gönül bağı" boşluğunu, dış güçler proje oluşum ve cemaatlerle doldurmaya çalışmış ve kullanmışlardır. Türkiye'nin bu sıkıntıdan bir müddet daha kurtulması kolay olmayacak gibi görünüyor.

Sizin niyetinizi sadece Allah bilir; ben bilemem. Niyet sorgulamak hakkımız ve haddimiz de değildir; ama tenkite açık bir yapınız olmadığını, çevrenizde buna cesaret edebilecek çok fazla insan da olmadığını biliyorum. **Hele de dost tenkitine hiç alışık değilsiniz.** Hatıratınızda bunu farklı bir açıdan yorumluyorsunuz fakat sizi yakından tanıyanlar içinde ortak dostlarımızdan irtibatım olanlar beni teyit ediyor. Bu durumu dikkate alarak yanlış anlaşılmalara yol açabilecek şekilde konuyu uzatarak sizi daha fazla üzmem istemem; şimdilik bu kadarla iktifa ediyorum. Ayrıntı sorup istemediğiniz sürece konuyu genişletmek, dağıtmak da istemem. Selam ve hürmetlerimi arz ederek Allah'a emanet olmanızı dilerim.

16.11.2018

Ahmet Ziya İbrahimioğlu

Muhterem Ahmet Ziya Bey,

Selâmün aleyküm.

14.11.2018 tarihli cevabî açıklamalarımın sonra kısa bir yazı ile ikna olmadığınızı bildireceğinizi tahmin ediyordum, yanılmışım. Bu defa ben kısa yazacağım.

1. 1986-87'de (32 yıl önce) rü'yet-i hilâlin sübutuna dair bir iddiada bulunuluyor, bu iddia 2008'de (22 yıl sonra) şu veya bu yolla basın konusu yapılıyor, aynı konuyu 10 yıl sonra bugün yine konuşuyor ve tartışıyoruz. Bütün bu 32 yıl zarfında aynı konuda ihtilafli öyle tespitler oldu ki, bunlardan hiç söz etmiyor, sadece 1986-87'ye takılıp onu tartışmayı sürdürüyoruz. Bana göre bu normal bir şey değil. Normal bulmadığım bu süreci yaşadktan sonra ben bu son mektubunuzda yer alan ve sizin hakkınızda bana isnad ettiğiniz **“Cevabî yazınızın ilk sayfası, size karşı muhalif, şartlanmış”** şeklindeki ifadenizin doğru bir tespit olduğunu düşünmeye başladım. **“Şu anda bile tespitlerime şüphe ve tereddütle yaklaşıyorsunuz”** şeklindeki tahmininizde de isabet var. Başka türlü düşünmemi lütfen beklemeyin benden. Bu son yazdıklarınızda da üzerinde durulabilecek öyle şeyler var ki, bunların hepsi hakkında birkaç satır yazmak bile sizin bu uzun mektubunuzdan daha uzun bir metin yazmayı gerektiriyor, yeni tartışmalara kapılar açılıyor. Görüyorum ki bu, havanda su döğmek anlamına gelecek, kimse için bir yararı olmayacaktır. Bu mektubunuzun da en güzel yanı -hem naçiz şahsıma ve hem Hayrettin Bey'e karşı üslup problemleri olan birinci mektubunuz hilafına- ikinci mektubunuzdaki gibi nazik bir üslupla yazılmış olmasıdır. Bunun için müteşekkirim.

2. Sonuç olarak belirtmek isterim ki -lütfen kusura bakmayın- kanaatimce böyle puslu şahit ve tespitlerle ileri sürdüğünüz iddialarınıza inanmamı beklemeyin benden. Sizin için elbette **“bilerek hilâf-ı hakikat üzerinde ısrar eden biri”** iddiasında bulunamam. Nerede, ne zaman yanıldığınızı lütfen düşünün derim, bundan önce verdiğim cevabî yazıyı tekrar okumanızı tavsiye ederim. Buna göre bu konuda sizinle yazışacağım başka bir husus olmayacaktır. Zira bunda bir fayda görmüyorum. Aynı şeyleri yüz yüze konuşmanın da bir işe yarayacağı kanaatinde değilim. Siz aksini düşünüyorsanız veya benimle yüz yüze görüşmek istediğiniz başka konular varsa hem kapım ve hem telefonum herkese ve özellikle hizmet adına meselesi olanlara her zaman açıktır. Genel olarak sabah saatlerinde 08-10.30 arasında ve öğleden sonra 14.30-17.30 saatlerinde İSAM'da bulunuyorum. Bu saatler arasındaki zamanımı genellikle Üniversite'de geçiriyorum.

Allah'a emanet olunuz. **19.11.2018**

Dr. Tayyar Altıkulaç

Tel: 0505 777 34 05

e-mail: tahirizade@gmail.com

Muhterem Tayyar Altıkulaç Hoca'nın Dikkatine

Vealeykümsem ve rahmetullahi ve berekatuh...

Tavsiyenize uyararak yazdıklarınızı bir kez daha okudum; okumakla kalmayıp yaşadığım süreci tekrar gözden geçirdim. Sizin ve Hayreddin Karaman Hocamızın yazmaktaki titizliğinizi bildiğim için yıllar önce mail adresinize yolladığım yazışmalarımıza sessiz kalmanızı, mail adresi hatalı olabilir; yazılarım size ulaşmamış olabilir şeklinde yorumlamış ve Hayreddin Karaman Hocamız ile başladığımız müzakereyi onunla yazışıp noktalamıştım. Sizin Maveradaki programınıza damadım kanalı ile ulaştırdığım soruma direk cevap vermek yerine konu etrafında dolaşan açıklamalar ile yetinmeniz, bana yeniden yazıp konuyu netleştirme ihtiyacı hissettirdi. Başlayıp sonuçlandırmadığım konu ve işlemlerden rahatsızlık duyan bir yapım var. Bu konuda ne Hayreddin Karaman Hocamız ne de sizler beni doğru anlamadığınız veya ben doğru anlatamadığım için konuyu uzatmak zorunda kaldık. Müsamahanıza sığınarak bir kere daha fakat bu sefer kronolojik bir sıra ile konuyu özetleyip müşahhaslandırarak noktalamak isterim.

1- Mekke Üniversitesinde Yüksek Lisan ve doktora yapan arkadaşlarımızdan bir grupla birlikte aynı evde oturmamız sebebi ile 1986 Ramazan ayının son günü, mahalle camimizde, orucumuzu hurma ile açıp namazımızı kılarak eve dönerken bir arkadaşımızın uyarısı ile Şevval Hilalini gördük. (07 Haziran 1986 C.tesi günü) Evdeki Türk takvimlerimiz Türkiye’de bayram 09.06.1986 P.tesi günü olacağını gösterdiği gibi fiilen de öyle oldu. Hilali gören arkadaşlarımız arasından **1-) Prof.Dr. Seyyid Bahçivan (0505 373 2028) 2-) Dr.Ahmet Efe (0535 053 09 09) 3-) Dr.Şerafettin Kalay (0554 298 63 73) 4-) Mustafa Demirkan Hoca (0533 705 09 83)** ve ben olmak üzere beş kişiyi hatırlıyorum. Biz özellikle hilal gözetlemek, bir yeri doğrulayıp bir yeri tezkip etmek gibi bir niyetle yola çıkmış veya böyle bir iddia peşinde koşan kişiler değildik.

2- Hayreddin Karaman Hocamız, bu yıllarda bizim şirketimizle Umre ’ye gelmiş, arzusu üzerine eşlerimizle beraber Cebeli Nur’a çıkmakta iken yol boyunca konuşmamız esnasında bu durumu kendisine anlatarak bir fıkıh hocası olarak görüşünü sormuştum. Görüş beyan etmekten imtina edip beni konunun uzmanı olarak Arif Hikmet Bey’e yönlendirmesi ve onun kabul ve tasdik etmesi halinde söylediklerimi ciddiye alıp değerlendireceğini söylemesi ile böyle bir konunun içine girmiş olduk.

3- Konunun bundan sonraki seyri önceki iki mektubumda özetlendiği için tekrarlamayı gereksiz görüyorum.

4- Mekke’de doğal seyrinde yaşadığımız bu Hilal görme olayı 1987 yılında da tekrarlanınca, gerek üniversitedeki arkadaşlarımız ve gerekse Türkiye’den gelen değişik kişilerle müzakereye vesile oldu. Müzakere ettiğimiz kişiler arasında merhum Prof.Dr.Esad Çoşan Hoca’da vardı. Konuyu duyan dost ve arkadaş çevresinin ısrarlı soru ve talepleri üzerine 2008 yılında “ Tarihe bir not ve şahitlik görevim” başlığı ile bir yazı yazdım. Soran ve isteyen arkadaşlara verdim. Bundan sonra soran ve arayanlar çoğaldı. Basından benim direkt muhatap olduğum kimse olmadığı gibi benimle bizzat veya telefonda konuşup “mülakat” şeklinde bir açıklama yaptığım kişilerde olmadı. Konunun özeti budur.

5- Aradan zaman geçti Hayreddin Karaman Hocamızın “Hatıratı” çıkınca ilgi ve merakla okudum. Aldığım notlar ışığında üç ciltlik “Hatıratını” değerlendiren 4-5 sayfalık bir yazı yazarak kendisine yolladım. O yazımdaki tenkitlerimden bir tanesi de “ **ne kendinin ne de arkadaşlarının hatalarından hiç söz etmemiş olmasıydı**” bu tenkitimi misallendirirken de “Cebeli Nur’a çıkarken” bana söz verdiği gibi bilgi ve tespitlerimi Arif Hikmet Bey’e tasdik ve teyit ettirmeme ve kendisine de bunu vaktinde yazılı olarak bildirmeme rağmen konuyu es geçmesi, gündeme alıp zikretmemesi oldu. Konunun tekrar gündeme gelmesi bu vesile ile olmuştur. Zannedildiği gibi bizim şartlanmışlığımızla hiçbir ilgisi yoktur. Bir müddet sonra sizin üç ciltlik hatıratınızın çıktığını duyunca hemen bir nüsha alıp titiz bir şekilde okuyup inceleyerek notlar aldım. Ru’yeti Hilal konusuna sayfalar ayırmanıza rağmen böyle bir fiili müşahedeye hiç yer vermediğiniz gibi diğer bazı konulara da farklı zaviyelerden bakıp bize göre hatalı sonuçlar çıkartmanızı, olayların içindeki fiili bir müşahit olarak gözlemlerim.

Sizin hatıratınız için de ciddi eleştirilerim olduğu ve yazmaya başladığım halde, ortak dostlarımızdan birinin değerlendirmesini dikkate alarak vazgeçtim; konuyu kapattım.

Hayreddin Karaman Hocamızın Kendi ifadesi ile “unuttuğu” gerekçesi ile bir sonuca bağlayamadığımız bu konuyu, sonunda sizinle yazışıp sonuçlandırmamı yazmasına rağmen, sizinle böyle bir konuyu, yanlış anlaşılmaya yol açmadan sonuçlandırabileceğime inanmadığım için, uygun bir vesile olmadan denemeye istekli olmadım. Maveradaki programınızı banttandınlemem üzerine, netice alma ihtimalini zayıf da görsem yazmayı son bir kez daha deneyip İSAM’a yollamayı düşündüm. Aynı anda Hayreddin Karaman Hocamıza da yolladım. Konunun kronolojik seyri böyle gelişti.

Muhterem Hocam

Her iki yazınızda da benim size 10 yıl önce “üslubu problemlı” bir mektup yazdığımı, aynı üslubun yeni yazışmalarımda olmadığını beyan etmeniz de bir yanılığ var gibi geldi bana.. Ben size hitaben bir mektup yazdığımı hatırlayamadım; sadece Hayreddin Karaman Hocamızla yaptığımız yazışmaları, muhtevasında sizlerle ilgili hususlar da olması sebebi ile sizin mail adresinize de yollamıştım. Size de bir takdim yazısı yazmıştım. Benim problemlı üslupla size yazdığım bir mektubum varsa, gönderip hatırlatmanız halinde hatamı telafi etmek için gerekeni yaparım.

Konumuz ihmale uğramış ve mevsimi geçmiş gibi görünse de benim ihmalim, şartlanmışlığım veya sivrilğimden kaynaklanan bir boyutu varsa açıkça yazınız ki; gereğini yapmaktan çekinmeyeceğimi sizlere ve ilgili muhataplarına gösterme imkân ve fırsatı bulabileyim.

Sizin hatırlayamayacağınız, ancak hatırlatırsam hatırlayabileceğiniz bazı hususlar sebebi ile size “**şeddeli bir teşekkür**” borcu olanlardanım. Gıyabınızda sizlere **şeddeli teşekkür borcum sebebi ile** hep duacı olmuşumdur. Sizin uygulama niyetiniz ve şeklini Rabbim nasıl değerlendirir bilemem ama benim dualarım bundan sonra da devam edecektir. Benim yeri geldiğinde sözünü esirgemeyen, kararlı bir şekilde inandığını söylemeye devam etmem, sizde yanlış bir kanaat oluşturmuş olsa da, benim gerekeni yapma gayret eksikliğimden kaynaklanmadığını düşünüyorum.

Bugüne kadar, hocalarım, arkadaşlarım, büyüklerim ve mesai arkadaşlarım içerisinde edebe mugayir üslup ve davranışlarım sebebiyle, siteme hiç muhatap olmadım. Siteme yeltenenler de sonunda yanıldıklarını görmüş; anlamış ve pişmanlık hissetmişlerdir.

Muhterem Hocam

İki adil şahitle, cezaların en ağır olan idam cezası verilip uygulanabiliyor. İslami ilimlerde yeterli müktesebi olan ve ülkemizin en yüksek seviyeli dini kurumunun başında görev yapmış bir hocamız olarak beş adil şahidin müşahedesı ve hesap uzmanlarının teyidi ile gerçekleşmiş bir olayı ciddiye alıp bir hata tespitinde mutabık kalamıyorsak, başka konularda mutabakat sağlama ihtimalimizi ortadan kaldırmış olmuyor musunuz? Üstelik bu tespit ve müşahede, sizin uzman kabul edip bilgi ve görüşüne itibar ettiğiniz ve beraber çalıştığınız Arif Hikmet Bey’in kabul ve teyit ettiği bir tespit olmasına ve bu durumu bugün bile hesap uzmanlarından araştırıp sorarak teyit edebilme imkanınızın varlığına rağmen. Sizin ifadenizle “üslubu problemlı” de olsa size ulaşan mektubun 2008 tarihinde ulaştığını teyit ettiğinize göre, O tarihte sağ ve sağlıklı olan Arif Hikmet Bey’den durumu sorup teyit etmeniz gerekmez miydi? Bunu yapmak yerine bugün “mevtanın şehadetine başvurmak” tan söz etmeniz mantıklı ve makul olabilir mi?

Şöyle bir soruya nasıl cevap verdiğinizi de merak etmemi mazur görür müsünüz? Sizin ve DİB’nın, müşahede ve hesap uzmanlarını teyidine rağmen, bu konuda hata yapmadığından emin olabilmemiz nasıl mümkün olabiliyor? Seksen yıllık ömrünüzün 15 yılını çocukluk ve gençlik dönemi kabul edelim, geri kalan 65 yıl içerisinde zikre değer hiçbir hata yapmamış gibi bir hatıratla toplumun karşısına çıkmayı siz kendiniz inandırıcı bulabiliyor musunuz?

Beşer olarak hepimiz hata yapabiliriz; ama yeri geldiği zaman bu hatalarımızı görüp kabul etmemiz bir erdem değil midir? Bu konuda inandırıcı bir ifadeniz olmadığı sürece diğer yıllarda meydana gelmiş başka hataları gündeme getirmenin ne faydası olabilir?

1986 yılı Şevval Hilali konusunda hata yapıldığı, müşahede ile ve ilmen sabit olduğu halde, Türkiye'deki Müslümanlara bayramın ilk iki günü oruç tutturulduğu açık, net ve kesin bir gerçek iken, bunu kabul etmemekte ısrarcı olmak sizi nasıl bir duruma düşürdüğünü görmenizi beklemek size bir saygısızlık değildir; bilakis samimi ve dostça bir uyarıdır. İnanırcılığınızı tartıştırmak, muhaliflerinizin bile tek başına başarabileceği bir şey değildir.

Görüldüğü gibi bu konuyu yazışarak sonuçlandırma imkânımız olmadığına ancak mutabık kalabildik. Mekke'de görev yaparken Sami Uslu Bey'i, Üniversitedeki Türk öğrencileri olarak bir ziyaretimiz sırasında, sorduğumuz bazı sorulara cevap vermek sıkıntısı yaşayınca **"Bazı konuları emekli olup bir çınar altında buluşunca ancak konuşabiliriz"** demişti. Emekli oldu ve bu sözünü kendisine hatırlatıp **"Çınar altında buluşup konuşmayı"** teklif ettim; olumlu cevap alamadım. Geçmişte yapılan hataları, emekli olduktan sonra bile gündeme getiremeyen, hatıratında zikredemeyen insanların söyleyip yazdıklarının doğruluğundan nasıl emin olacağız?

Ben çok hatırat okuyan bir kardeşinizim. Okuduğum hatıratlardan bazıları için notlarda alırım. Sizin ve Hayreddin Karaman Hocamızın hatıratlarını okuyuncaya kadar hatırat yazmak aklımdan bile geçmemişti. Sizlerin hatıratını okuduktan sonra hatırat yazmayı düşündüm ve kendimde cesaret hissetmeye başladım. Sebebini yazarak yeni bir tartışma konusu açmak istemem. Ben Hayreddin Karaman Hocamızı seven ve takdir eden bir kişi olduğum halde ona da samimi tenkitlerimi yazdım. Yazışarak yanlış anlaşılmalara gidermeyi başarmamız birbirimizi yetersiz de olsa tanıma imkânı bulmuş olmamızdır. YİE de talebe iken resmi fıkıh hocamızın dersinden çıkıp onun derslerini dinlemeye gider, fikir ve görüşlerini müzakere ederdik. Resmi olarak derslerimize girmemiş olsa da, bazı tavırlarını yetersiz görsem de, ona hep saygı ve muhabbetle baktım. Hürmette hiç kusur etmedim. Merhum Bekir Topaloğlu Hocamızın derslerinde en başarılı talebelerinden biri olarak daha sıcak ve samimi irtibat kurma fırsatı buldum. Saim Yeprem, Ahmet Kahraman ve Yaşar Fersahoğlu hocalarda Fatih İ.H.L den hocalarımdır. Farklı zamanlarda ve farklı konularda farklı görüş ve duruşlarımıza rağmen hürmette kusur etmediğim şahidi olabileceklerini zannediyorum.

Toplumda okuyanların oranı az olduğu gibi düşüncelerini muhatabına yazabilenlerin oranı daha da azdır. Hayreddin Karaman Hocam, benden başka "Hatıratına" eleştiri yazan olmadığını söyleyince şaşırmadım. **Bu yazışmalardan sizlerin rahatsızlık duymayacağınızı, mutlak doğruların itiraz edilemeyeceği gün gelip çatmadan önce, yenilenmeye vesile olacağını umduğum ve düşündüğüm için yazdım.** Bizden sonraki nesiller bizim hatıralarımızdan ibret almasına vesile olmak da bir hizmet değil midir? Siz ihtiyaç duymadıkça benim tek taraflı olarak ziyaret ve konuşma talebimin faydası ve kıymeti harbiyesi olmayacağı da mutabık kaldığımız başka bir doğrudur.

Selam ve hürmetlerimizi arz eder; Allah'a emanet olmanızı dilerim.

20.11.2018

Ahmet Ziya İbrahimoglu

Muhterem Ahmet Ziya Bey kardeşim,

selamün aleyküm.

Yine mâşâallah uzun uzun yazmışsınız. Ve yine dikkatle okudum yazdıklarınızı. Bütün bunlar hem iddialarınızı ve hem muhataplarınızı önemseyiğinizi gösteriyor. Ben kendi adıma -yöntem olarak katılsam da katılmasam da- bütün bu yaptıklarınız için size teşekkür ediyorum. Sağlık ve afiyetler temenni ediyorum. Allah'a emanet olunuz. **20.11.2018**

Dr. Tayyar Altıkulaç

Muhterem Tayyar Altıkulaç Hoca'nın Dikkatine,

Selamünaleyküm...

Dün yazdığım yazıyı, konu hakkında yazacaklarıma nokta koymak niyeti ile yazmıştım. Yazışmalarda isimlerini zikrettiğim ve kendilerine izafe ettiğim nakillerim hakkında bilgisi olmasını istediğim kişilere de yazılarımı yollarım. Bu meyanda Hayreddin Karaman Hocamıza yazışmalarımızı yolladığım gibi dün de Sami Uslu Bey'e yollamıştım.

Kendisinden gelen whatsapp mesajındaki ifadeler, sizin de aynı ihtiyacı duymuş olduğunuz hissini veriyor. Benim açımdan hiç bir mahzuru olmadığı gibi bilakis varsa eksiklerimi veya hatalarımı düzeltmeye vesile olabileceği düşüncesi ile memnuniyetimi de muciptir.

Sami Uslu Beyin gece 22.37 de gönderdiği mesaja, on dakika sonra bakabildim. Doğrusu şaşırđım fakat açık, dürüst ve mertçe davrandığı için de takdir ettim. Bu duygular içinde iken bir dakika içerisinde mesajını sildiğini görünce, buna bir mana veremedim. Evet, üsluptan mesajın size yazıldığını anlamıştım fakat bana da bilgi için yolladığını zannetmişim.

Sami Uslu Beyin 23.22 de gönderdiği ikinci mesajı okuyup zannımda yanıldığımı anlayınca da üzıldüm. Hem teşhisim de yanıldığımı hem de mesajın muhtevasına üzıldüm.

Kendisi ile ilgili nakillerimi, size hitaben yazdığı mesaj ile bana hitaben yazdığı mesajda nasıl farklı değerlendirdiğini görmeniz için mesaj metinlerini, imla hataları ve ifade bozukluklarına bile dokunmadan, aşağıda sizinle de paylaşıyorum.

Sami Uslu Bey'in dün gece 22.37 de paylaştığı mesajı:

Hayırlı akşamlar muhterem hocam, Gönderdiğiniz yazıları okudum. Bu arkadaşımızı müşavirlik günlerimden tanırım. Bana soğuk bakışlı olanlardan birisiydi. Yazdıkları içinde zikrettiği isimlerden de anlaşılıyor. Hatırladığıma göre bir sabah onları evimde kahvaltıya davet etmişim. Mustafa Demirkan ve Fatih Saraç da vardı. Orada böyle bir konu; bahusus inkılap kanunları konuşulurken zat-ı alinizin bu kanunlara rağmen dini gün ve ayların, hatta takvimlerin yapılmasını da diyanetin uhdesine döndürdüğünüz gibi konular konuşulurken " ..bahsettiği çınar altında daha detaylı anlatırım" gibi şakavari bir söz söylediğimi hatırlıyorum. Onu şimdi burada zikretmesi tamamen söylediğiniz gibi şartlı bir ruha sahip olduğunu göstermektedir. Bir gün dahi Mekke'de ofisime ayak atmamışlardır. Onları, o tarihteki insanları Hasan Elik ve Fuat Genel benden çok daha iyi bilirler. O günlerdeki sıkıntılarını yazdıklarının içine kustah bir üslupla sinsice yerleştirmiş. Şahsen ben yazdığı pervasız mektubunun bir çok satırında bunu gördüm. Hissettim. Ona o derece değer vermeniz gerekmezdi. Galiba basına intikal ettiği için ilgilendiniz. Nerde olduğunu hatırlamıyorum; yıllarca sonra bir yerde -belki Fatih camiinde- karşılaşmıştık. Çınar altı konusunu ayak üstü sormuştu. Gülüp geçmişim. Şimdi onu bile çarpıtmış. Hatırlarsınız biz bunları görev yaptığımız günlerde hep dengesiz olarak yad ederdik. Bu yazışmalarla ne kadar haklı çıktığımızı bir kere daha görmüş oldum. Rü'yet konusuna ben bir şeyler yazmaya gerek görmedim. Zatiniz zaten alasını yapmışsınız. En derin kalbi selam ve saygılarımla. SU

Not: Ben yazışmalar içinde ismimin geçmesi nedeniyle kendisine bulaşmayı düşünmüyorum. Zihnimden geçen ve söylemediğim bir konunun otuz küsur yıl sonra faş edilmesine --bir anlamda kendimi de zorlayarak-tevessül etmeyi de pek ahlaki görmüyorum. Esasında o an neyi düşündüğümü de bu gün için bilebileceğimi pek isabetli görmüyorum. (S.U)

Kanaatime göre bu mesaj dikkatsizlik sebebiyle sehven bana gönderilmiştir. Bu kadar kısa bir metinde bile o kadar çok hata ve yanlış bilgiler var ki izah edildiği zaman, okuyanları şaşkınlığa sevk edebilir...

Bu mesajı sildikten sonra 23.22 de bana yolladığı ikinci mesaj da şöyle:

Değerli Ahmet Ziya İbrahimoglu kardeşim, İlk anda gördüğüm mesajın Tayyar hocamdan geldiğini sanmışım. Sonra anladım ki, aranızdaki yazışmaları siz göndermişsiniz. Teşekkür ederim. Yazdıklarımın gereksiz olduğunu gördüğüm için silmiş oldum. Doğru, bir yerde söylediğiniz gibi bir söz söylemişim. Nerde olduğunu tam olarak hatırlamıyorum. Daha sonra yine bir başka yerde ÇINAR ALTI sözümü tekrarlamıştınız. Söylediğiniz gibi bir şey söylememişim. Şimdi o konu dile getirilmiş. İnşallah bundan sonra bir yerde uzunca bir zaman diliminde birlikte olabilirsek yılların sonunda bazı konularda görüşlerimi söyleme fırsatını bulmuş olabilirim. Bir daha da görüşme imkânlarımız olamadı. İnşallah mümkün olur. Bu vesile ile selamlarımı iletir, Cenab-ı Allah'tan sağlık ve afiyetlerinizi dilerim. **Sami Uslu**

Ben kendisi ile yazılarımızı PDF olarak whatsapp sistemi ile paylaştığımda, kendisine şu notu da yazmışım:

S.A. Sami Bey, Yazışmalar içerisinde adınızı zikretmem sebebi ile bu yazışmaları size de bilgi için yolluyorum...
Ahmet Ziya

Bu sefer değerlendirme ve yorum yapmayı sonraya bırakmak istiyorum; çünkü gerçekten üzüldüm. Üzgün olduğum bir anda üslup hatası yapabilirim endişesi ile üzüntümün azalmasını bekleme alışkanlığımı bozmak istemiyorum. Kendisine de bu sebeple henüz cevap yazmadım.

Bu mesajları size gecikmeden yollamamın sebebi yeni bir sitem daha işitmek istemeyişimdir. Malum sizin "mevtanın şehadetine ihtiyaç hissetmenize" de üzülmüştüm. Bu arkadaşınız sağken sorup teyit etmenizi hatırlatmakla, yeni bir ihmalin sebebi görünmeye yol açmamak için gecikmek istemedim.

Son mailinizi de okudum. Sami Bey mi sizi doğruladı yoksa siz mi Sami Beyi teyit ettiniz bunun değerlendirmesini de üzüntümün azaldığı, müsait bir zamana erteliyorum.

Selam ve hürmetlerimi arz ederim.

21.11.2018
Ahmet Ziya İbrahimoglu